

gøre nogen Mand lykkelig. „Forresten, hvem skulde hun gifte sig med?“ havde Manden bagefter selv indvendt. „Hun, der i sit Væsen har saa meget dronningeagtigt, burde jo i det mindste have en Prins. Denne kedelige Eybert er da i hvert Fald ikke noget for hende.“ Disse spøgefulde Ord gjorde et stærkt Indtryk paa Per og paavirkede lidt efter lidt hans Bedømmelse ogsaa af hendes Ydre. Han maatte indrømme, at hun bar sig ganske stolt, og at Ansichtsprofilen virkelig mere var en Ørns end en Papegøjes. Han fik Øjet op for Skønheden i hendes lette og dog saa sikre Gang med dens ejendommelige rovdyragtige, lydløse Fodskifte. Han lagde Mærke til den betagende Maade, hvorpaa hun kunde synke ned i en Lænestol, — ja, om det saa var hendes hastige Maade at pudse Næsen paa, slog det ham nu, hvor fornem den var.

En Aften kom de tilfældig til at være nogle Øjeblikke alene inde i Biblioteksværelset. Nanny var i Middagsselskab og ventedes først hjem om en Timestid; han var netop bleven siddende for at bie paa hendes Hjemkomst. De sad paa hver sin Side af det store, ottekantede, perlemorsindlagte Bord, Lampen stod imellem dem og spejlede sin gule Silkeskærm i det mørke Plade. Jakobe sad med Haanden under Kinden og bladede i et Billedværk. De havde i nogen Tid ikke talt, da hun pludselig gjorde ham det Spørgsmaal, hvorledes det egentlig var gaaet til, at han, som tilhørte en Slægt, der var saa udpræget præstelig, havde faaet Lyst til at gaa den praktiske Vej og blive Ingeniør.

„Synes De maaske ikke om Stillingen?“ spurgte han afledende.

„Jo — hvorfor ikke?“ sagde hun overrasket, hvorpaa hun med megen Varme talte om den Betydning, Aarhundredets storslaaede Ingeniør-Virksomhed sikkert engang vilde faa for Menneskehedens Frigørelse. Naar Afstanden mellem Landene mere og mere formindskedes ved Hjælp af Jernbaner og Telegrafer og Dampskibe, vilde efterhaanden de indbyrdes Forskelligheder udlignes og dermed det afgørende Skridt være gjort til den endelige Virkeliggørelse af Menneskenes gamle Drøm om en broderlig Forstaaelse mellem alle Jordens Folkeslag.

Per skottede ved disse Ord et Par Gange hurtigt over til hende og blev lidt rød. Han havde aldrig selv betragtet sin Virksomhed fra det Synspunkt men følte sig overordentlig